

В українському мистецтві з середини ХІХ ст. пейзаж стає одним з найпопулярніших жанрів, що сприяв створенню національного пейзажу, динамічному розвитку нових тенденцій, спрямованих на новаторський пошук втілення реального середовища. За останні два століття з-під пензля талановитих українських живописців з'явилося чимало шедеврів у пейзажному жанрі, які значно збагатили світове мистецтво.

Українські художники бачили красу рідної природи не у виняткових її краєвидах, а в самих звичайних буденних мотивах, близьких і зрозумілих кожній людині. Природа України постає в творах українських пейзажистів у всій своїй неповторній красі. Поетизуючи рідну природу, українські митці пробуджували тим самим у своїх співвітчизників любов до рідного краю, почуття патріотизму. Пейзажний жанр в мистецтві передвижників став таким же пріоритетним, як і побутовий. Зображуючи природу, художники втілювали не просто певний пейзажний мотив в свої твори – вони створювали образ батьківщини, в усій національній самобутності її характерних рис [2].

Українські пейзажисти Світославський С.І., Василіцький С.І., Орловський В.Д., Крижицький К.Я., багато працювали над своєю майстерністю, оволодівали принципами пленеру. Саме робота на пленері допомагали їм передати не предметний світ природи, а й повітря, сонячне та місячне сяйво. Особливо митцям подобалось зображувати природу в її перехідних станах – в період її весняного пробудження чи осіннього прив'ядання, під час сходу, або заходу сонця, до та після дощу. Природа, як відомо, не містить художнього смислу, його привносить у неї людина.

Список використаних джерел:

1. Жаборюк А.А. Український живопис останньої третини ХІХ – початку ХХ століття. К. – Одеса, 1990. С. 27.
2. Зоряна Лильо-Откович. Український пейзажний живопис ХІХ – початку ХХ сторіччя [Текст] : [альбом] / З. Лильо-Откович. – К. : Балтія-Друк, 2007. – 119 с.: іл.
3. Український живопис ХІХ – початку ХХ століття. URL: <http://namu.kiev.ua/ua/about/collections/painting1/1.html>
4. Жанри живопису. URL: https://studopedia.su/16_180872_zhanri-zhivopisu.html
5. Пейзаж. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%B5%D0%B9%D0%B7%D0%B0%D0%B6>

Борин Д.В.

студент,

Національний технічний університет нафти й газу

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОСТОРУ СТУДЕНТСЬКОГО ГУРТОЖИТКУ ЯК ФАКТОР УСПІШНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У світі не існує єдиних стандартів для студентських гуртожитків, тому вони сильно відрізняються один від одного: в одних випадках це звичайні житлові блоки по типу багатоквартирних будинків з кімнатами, розрахованими на

проживання кількох людей, із загальними кухнями і ванними кімнатами, а в інших – оригінальні архітектурні споруди з комфортним одномісними кімнатами. Проте у нашій державі гуртожитки переважно не виділяються архітектурною виразністю і майже завжди починають свою історію ще за радянських часів. Багато з них потрібно реконструювати або зносити та будувати нові, оскільки у радянській державі були інші, не найкращі стандарти планування будівель для життя та навчання молоді при університетах, окрім того, державою виділялось невеликі фінансові вкладення у таке будівництво.

На сучасному етапі вирізняють показники, за якими розрізняють планування кімнати в студентських гуртожитках. Проаналізуємо їх.

Місткість кімнати: звичайні кімнати розраховані на 2-3 студентів; наявність при кімнаті туалету і мийки, душової kabіни; наявність кухні [2, с. 105].

На нашу думку, незалежно від якості гуртожитку, будь-яка студентська кімната обов'язково мала б містити: ліжко; робочий стіл і стілець; книжкові полиці; відро для сміття; вікно і фіранки (жалюзі); постільну білизну; невеликий гардероб або вішалки.

Нажаль, не у кожному гуртожитку нашої держави в кімнатах присутні усі згадані вище необхідні для життя та навчання речі. Жахливий зовнішній вигляд, зношеність елементів інтер'єру, застарілі та антисанітарні санвузли – усе це впливає на рівень проживання та результати навчання молоді. Ситуація з гуртожитками у нашій державі негативна і ми мусимо таку ситуацію змінювати.

Нам потрібно перейняти досвід більш розвинених держав. Наприклад, США: студентський гуртожиток в штаті Массачусетс в США, який спроектувала студія Holst Architecture і фірма DiMella Shaffer. Комплекс будівель займає площу 9 290 м². При створенні цих споруд архітектори надихнулися неоднозначною архітектурою Нової Англії. Всі 73 приміщення створені для життя, комфортного спілкування і спільної роботи великих груп студентів [1]. В середині інтер'єру високоефективні системи взаємодіють з природним денним освітленням. Декор виконаний із натуральних матеріалів, в ньому переважають світлі тони. Для студентів цілком і повністю створені умови для комфортного життя та навчання. Такі приміщення надихають працювати та досягати успіхів у навчанні.

Проаналізуємо студентські містечка з власною інфраструктурою. Для прикладу візьмемо містечко Тіетген в Данії, яке з українського досвіду «гуртожитком» назвати не можна, оскільки представляє собою круглу семиповерхову будівлю з великим внутрішнім двориком. А в затишних кімнатах з терасами можуть проживати 360 осіб. Також студенти можуть користуватися загальними залами, бібліотеками, ігровими кімнатами і обладнаним спортивним комплексом. Побудували студентське містечко Тіетген в 2006 році. Архітектори вибрали круглу форму для побудови, оскільки коло – символ згуртованості і рівності. Всі 360 кімнат виходять перед зовнішньою стороною круглої структури будівлі [4]. Усередині приміщення виділяється велика секція вікна, звідки відкривається вид на весь внутрішній двір.

Приблизно 60 кімнат гуртожитку призначені міжнародним студентам, які перебувають на обміні в Копенгагені.

Циліндрична основна форма пересічена 5 вертикальними лініями, які візуально і функціонально ділять будинок на секції з безперервними, відкритими проходами, що забезпечують доступ ззовні до центрального внутрішнього двору. У внутрішньому дворі гуртожитку відразу ж видно головні загальні зони, кухня і кімнати відпочинку. Здається, що всупереч природі, вони висять вільно в повітрі на висоті до 8 метрів. Зовнішня сторона гуртожитку оброблена пластиком і дубом. Внутрішня частина виділяється гладкими, не пофарбованими бетонними стінами з елементами дерева і магнезиту. Кухня в студентському гуртожитку – один з головних центрів соціалізації студента під час навчання. У деяких кімнатах присутня своя міні кухня [4].

Вважаємо, що загальні кухні мають бути забезпечені базовим набором техніки та інвентарем, який включає в себе плиту, холодильник, посудомийну машину, загальний обідній простір, мінімально необхідний набір кухонних приладів, шафи і місце для збору сміття. У разі, якщо кухня в гуртожитку відсутня, то необхідно заздалегідь переконатися в доступності поблизу місць закладів громадського харчування або в університетських їдальнях [3, с. 162].

Отже, змінювати українські гуртожитки в кращу сторону – це одне із завдань для нашої молоді держави. Нам потрібно запозичувати ідеї з більш розвинених держав, навчитися у них турботливого відношення до своєї молоді та вкладати більше коштів в освіту студентів для того, щоб з кожним роком виходити на новий рівень.

Список використаних джерел:

1. Гуртожиток для студентів в штаті Массачусетс. URL: <https://www.pinterest.es/pin/488288784594955537/>
2. Лорейн Фареллі. Фундаментальні основи архітектури. – Київ, 2015. – 150 с.
3. Нойферт П., Нефф Л. Проектирование и строительство. Дом, квартира, сад. – Москва, 2005. – 264 с.
4. Самое лучшее студентское общежитие – Тьетген. URL: <https://lifeglobe.net/entry/4153>